

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

- *Mulțumiri tuturor enoriașilor parohiei „Sfântul Nicolae” care și-au achitat cu regularitate datoriile către biserică în anul 2017.*
- *Totodată adresăm rugămintea de a-și reinnoi membría aceloră care au întârziat s-o facă. Încasarea contribuției dvs. aferente anului în curs este extrem de importantă: biserica își poate astfel achita la timp impozitele, taxele și cheltuielile care îi revin. Fiecare parohian care participă la viața liturgică și socială a bisericii trebuie să fie un membru în good standing.*
- *Deasemenea, dorim să-i încurajăm din toată inima pe toți cei care doresc să devină membri ai bisericii noastre dar, din diferite motive, nu s-au înscris încă, asigurându-i că sprijinul lor este foarte apreciat. Ne bucurăm să primim în marea familie a Bisericii Sfântul Nicolae cât mai mulți enoriași cărora le spunem: “BUN VENIT!”*

PROGRAMUL LITURGIC ÎN SAPTAMANA 15 - 21 IANUARIE

Miercuri 17 ianuarie:

Acatistul Sfântului Antonie cel Mare 7.00 PM

Vineri 19 ianuarie:

Paraclisul Maicii Domnului 7.00 PM

Sâmbătă 20 ianuarie:

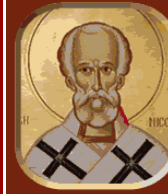
Utrenie, Sfânta Liturghie și Parastas 8.30 AM

Duminică 21 ianuarie:

Utrenie și Sfânta Liturghie 8.30 AM

Preot Paroh: Marius Daniel Dumitrescu

917· 592· 2571 - mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX METROPOLIA OF THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

MEMBRII PAROHIEI “SFÂNTUL NICOLAE” SUNT INVITAȚI
SĂ PARTICIPE LA ADUNAREA GENERALĂ
DUMINICĂ, 28 IANUARIE 2018, DUPA SFÂNTA LITURGHIE

EVANGHELIA DIN DUMINICA A 29-A DUPA RUSALII

In vremea aceea, intrând Iisus într-un sat, L-au întâmpinat zece bărbați leproși, care au stat departe și care au ridicat glasul, zicând: Iisuse, Învățătorule, miluiește-ne! Și, văzându-i, El le-a zis: Duceți-vă și vă arătați preoților. Dar, pe când ei se duceau, s-au curățit. Iar unul dintre ei, văzând că sa vindecat, s-a întors, cu glas mare slăvind pe Dumnezeu. Și a căzut cu fața la pământ la picioarele lui Iisus, mulțumindu-I. Iar acela era samarinean. Și răspunzând, Iisus a zis: Oare nu zece s-au curățit? Dar cei nouă unde sunt? Nu s-a găsit să se întoarcă să dea slavă lui Dumnezeu decât numai acesta, care este de alt neam? Și i-a zis: Ridică-te și du-te! Credința ta te-a mântuit! (Luca 17, 12 - 19)

Dacă Dumnezeu ne iubește atât de mult, de ce îi place să ne vadă în genunchi?

Mai degrabă nouă ne place să stăm în genunchi. Dumnezeu ne vrea drepti. Ingenuncherea și chiar căderea cu fața la pământ sînt reacții firești în fața măreției lui Dumnezeu. Vedeti ce s-a întîmplat pe Muntele Tabor atunci cînd Hristos S-a schimbat la Față și a strălucit în toată slava Sa. În aceeași clipă apostolii, care pînă atunci petreceau cu El nestingheriți, mîncău împreună, chiar se certau de față cu El, au căzut cu fața la pământ, zice Scriptura. Cu fața la pământ se ruga și David. E o poziție de rugăciune practică și de mulți asceți, așa cum putem citi în literatura patristică ajunsă pînă la noi. Dar este o manifestare pe care ei și-o îngăduiau doar în singurătate.

Ingenuncherea și căderea la pământ se fac în biserică doar în anumite momente din an, în Postul Mare, și atunci au un caracter simbolic și nu exprimă neapărat calitatea sporită a pocăinței. Noi nu credem că prin ingenunchere sau oricare alt gest exterior devenim brusc mai smeriți. Poate o să vă pară straniu ceea ce o să vă spun, dar Biserica are prevederi care opresc ingenuncherea și mai puține care să o impună.

Din felul în care este tratată ingenuncherea într-un canon datînd chiar de la primul Sinod Ecumenic (325) reiese că nu a existat vreo prevedere scrisă cu privire la obligativitatea ingenuncherii și că majoritatea creștinilor ingenuncheau în biserici considerînd că astfel își manifestă umilința. Sfinții Părinți adunați la marele Sinod de la Niceea au o atitudine care astăzi i-ar scandaliza pe mulți și interzic ingenuncherea în biserici în perioada de la Paște la Cincizecime și în toate duminicile de peste an: „Deoarece sînt unii care își pleacă genunchii duminica și în zilele Cincizecimii- pentru ca toate să se păzească în același fel în fiecare parohie, Sfîntului Sinod i s-a părut ca rugăciunile să fie aduse lui Dumnezeu stînd ei în picioare” (Canonul 20). Sfinții Părinți au vrut, prin această hotărîre, să întărească în conștiința creștinilor faptul că Hristos, prin învierea Sa, ne-a ridicat și pe noi la demnitatea de fii ai lui Dumnezeu, și fiul se cade să stea drept în fața Tatălui. Iată de ce ingenuncherea este oprită în toată perioada Paștelui și duminica (Pastele mic), ca semn al învierii noastre, și se practică doar în perioada Postului Mare, cînd retrăim patimile și moartea lui Hristos, ca semn al îngropării noastre împreună cu El, cum scrie Apostolul Pavel. Toate acestea, repet,

au un caracter strict simbolic, astfel încît nici poziția de drepti nu trebuie să ne semețească și nici ingenuncherea să nu credem că ne face mai smeriți.

O altă sursă despre oprirea ingenuncherii provine din mediul monahal egiptean și se regăsește în constituțiile Sfîntului Ioan Casian despre rînduialile vieții de obște.

Cuviosul Ioan, mare ascet și filosof, poreclit și „romanul” pentru că s-a refugiat în Apus și, poate e bine să știți, a întemeiat monahismul de tip benedictin, interzice monahilor ingenuncherea în timpul rugăciunilor de obște, adică în biserică, pe motivul că ingenuncherea la monahi nu este un semn al evlaviei, ci un mod de a se odihni.

În sfîrșit, o altă sursă bună de cercetat este lucrarea *Experiențe ascetice* a Sfîntului Ignatie al Stavropolului, în care sînt aduse recomandările tipiconale din diferite epoci pentru o bună rînduială în biserică. De acolo aflăm că pînă și însemnarea cu semnul crucii trebuie făcută în anumite momente ale slujbei, foarte puține, pentru a nu deranja de la rugăciune pe ceilalți. Poziția și purtarea noastră la rugăciunea de obște trebuie să fie cît mai sobrie și lipsite de manifestări patetice. Nu e potrivit să ne mișcăm de la icoană la icoană în timpul rugăciunii (cine dorește să se închine trebuie să vină la biserică înainte de începerea rugăciunii de obște, dacă a întîrziat, să se închine de la ușă și să-și ocupe un loc smerit printre ceilalți, căci este mai plăcută smerenia lui Dumnezeu decît defilarea pe la icoane în timp ce alții se roagă); la fel, nu se bat metanii ca să ne vadă alții că sîntem evlavioși, iar unii începători s-ar putea să înceapă să bată și ei, producînd haos în timpul rugăciunii de obște; nu se fac observații în timpul slujbei (cea mai bună observație este să stai cuviincios și prin aceasta să-l determini și pe cel începător să-ți urmeze exemplul).

Cu alte cuvinte, fiți cuviincioși, modești și sobri în biserică, dați înțîietate celorlalți și veți vedea că după un timp ei vă vor răspunde la fel. Nu exagerați în nimic, știind că o evlavie afișată nu este plăcută Domnului și că ea nu este altceva decît o formă ascunsă a părerii de sine. Mai bine stînd drept să-ți pleci genunchiul inimii, decît stînd în genunchi să te înalți peste ceilalți frați care se roagă. Să fiți siguri că și Dumnezeu este modest, sobru și cumsecade.

Parintele Savatie Bastovoi